

تسلیمت «نوبخت» در پی درگذشت «فریدون نوزاد»

● شرق: «فریدون نوزاد»، پژوهشگر و خبرنگار پیش‌کسوت کیلانی، پنجشنبه ۱۳ آبان بر اثر کپهولت سن دار فانی را وداع گفت. دکتر محمدباقر نوبخت در پی درگذشت پژوهشگر نامدار کیلانی، استاد فریدون نوزاد، پیام تسلیتی صادر کرد. متن پیام تسلیت دکتر محمدباقر نوبخت به این شرح است: «خبر درگذشت شادروان استاد فریدون نوزاد شاعر، نویسنده، پژوهشگر و خبرنگار کیلانی باعث تأثر فراوان شد. این‌جانب فقدان این هنرمند گران‌قدر را به خانواده ایشان، مردم هنردوست ایران و جامعه هنرمندان تسلیت می‌گویم و از خداوند متعال برای آن زنده‌یاد شادی روح و غفران الهی مسئلت می‌کنم». فریدون نوزاد محقق و مؤلف کتاب‌ها و مقاله‌های زیادی در زمینه تاریخ و سنت گیلان و همچنین تاریخ مشروطه و مؤلف لغت‌نامه، گیله‌گب، است. کتاب‌های چهل‌تکه، تاریخ نمایش در گیلان، نامه‌های احمدخان کیلانی و نقش احسان‌الله‌خان در نهضت جنگل از دیگر آثار وی است.

سلینجر بر صحنه ارسباران

● شرق: نمایش خانواده گلس براساس داستان فرنی و زویی، از آثار برجسته «جی.دی. سلینجر» در ارسباران اجرا می‌شود. این نمایش به نویسندگی و کارگردانی کوروش ساسانیان از یکشنبه ۱۶ آبان در فرهنگ‌سرای ارسباران روی صحنه می‌رود. در این نمایش النّآ آهی، مریم امینی و کوروش ساسانیان ایفای نقش می‌کنند و اجرای موسیقی زنده نمایش برعهده مهرداد مهرانی است. از دیگر عوامل نمایش: عکاس- آرتین هارطونیان و روابط‌عمومی- بهنام حاج‌نصرااله هستند. نمایش «خانواده گلس (فرنی)» براساس داستان فرنی و زویی نوشته شده است که هدف از اجرای آن در گروه تئاتر «کا» این است که اعتراض خود را به افراط‌گرایی نشان دهند.

شرق: امانت‌سپاری گنجینه موزه هنرهای معاصر واکنش‌های متفاوتی را میان هنرمندان در پی داشته. برخی انتقال این آثار را آغاز مراودات بیشتر هنری ایران با دیگر کشورها می‌دانند و برخی دیگر از ابهامانی صحبت می‌کنند که به دلیل نبود شفافیت در چگونگی انتقال آثار، به وجود آمده است. معصومه مظفری، رئیس انجمن هنرمندان نقاش ایران، از جمله هنرمندانی است که انتقادهایی به نحوه انتقال این گنجینه و نمایش آثار دارد. یکی از مهم‌ترین دلایل مخالفت‌های او تشریح‌نشدن کامل چگونگی انتقال این آثار است؛ با او در همین رابطه گفت‌وگویی کردیم.

ک زمانی که موضوع انتقال گنجینه موزه هنرهای معاصر مطرح شد، مخالفت‌هایی نیز از سمت انجمن به این اتفاق شده بود؛ بعد از آن البته مدیر موزه هنرهای معاصر در گفت‌وگوهای خود و در نشست که معاون هنری هم حضور داشت به ابهام‌ها پاسخ داد. درحال حاضر موضع جدید انجمن چیست و آیا صحبت‌های تازه‌تری با مدیر موزه‌های هنرهای معاصر داشته‌اید؟

همان‌طور که گفتید انتقادها و اعتراض‌هایی مبنی بر انتقال گنجینه موزه هنرهای معاصر از سمت انجمن وجود داشته و دارد، اما از آنجا که جوابی برای این اعتراض‌ها به ما داده نشد، هنوز هم بسیاری از سؤال‌های ما بی‌جواب مانده است. در جلساتی که با آقای ملانوروزی و آقای مرادخانی داشتیم قول‌هایی به ما داده و قرار شد درباره برخی موضوع‌ها از جمله اینکه در نهایت کدام‌یک از آثار قرار است در دیگر کشورها نمایش داده شود یا چه مدتی به نمایش گذاشته خواهد شد، پاسخی روشن و شفاف به ما داده شود، اما این موارد هنوز هم بی‌پاسخ گذاشته شده است؛ حتی قرار شد تفاهم‌نامه و قراردادهایی را که برای انتقال این گنجینه امضا شده علنی کنند. در این مدت ما تعابیر مختلفی از انتقال این گنجینه شنیده‌ایم؛ برخی می‌گویند زمان نمایش این آثار در دیگر کشورها هفت یا هشت ماه است اما من ۱۰ ماه هم شنیده‌ام. موضوع مهم‌تر مفاد تفاهم‌نامه‌ای است که میان گنجینه و کشورهای مقصد امضا شده که طبق قولی که آقای ملانوروزی دادند این تفاهم‌نامه‌ها باید به اعضای انجمن نشان داده شود و متأسفانه هیچ‌کدام از این قول و قرارها انجام نشده است.

گفت‌وگو با معصومه مظفری درباره امانت‌سپاری گنجینه موزه هنرهای معاصر

سؤال‌هایمان هنوز بی‌جواب مانده است

عکس: مهدی حسینی شرق

ک دلایل اصلی مخالفت‌های شما چیست؟

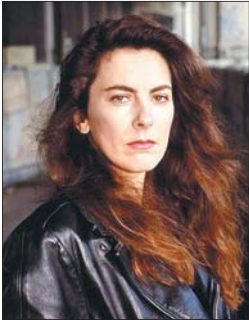
مشخص نبودن مدت‌زمان نمایش آثار و اینکه قرار است چه کارهایی نمایش داده شود و البته چگونگی حمل‌ونقل آثار از مهم‌ترین نکاتی است که هنوز درباره آنها شفاف‌سازی صورت نگرفته است. بسیاری از این آثار آسیب‌دیده هستند و مشخص نیست چه تدبیری برای حمل‌ونقل این آثار آسیب‌دیده اندیشیده شده است که این آثار سالم برود و همان‌طور سالم برگردد. بارها صحبت شده که گالری‌دارها و هنرمندان مستقل دور هم جمع شوند و به عنوان یک شکل جمعی را تشکیل دهند که با مشورت آنها بسیاری از تصمیماتی که در حوزه تجسمی گرفته می‌شود ارزیابی شود ولی متأسفانه محقق نشده است. ما از اینکه ایران نیز مثل دیگر کشورها وارد مراودات هنری شود به هیچ‌وجه ناراحت نیستیم، کمالاتی که این مراودات پیش از این نیز بوده است اما موضوعی که درحال‌حاضر درباره آن بحث می‌شود انتقال گنجینه بازرزشی است که ابعاد گسترده‌ای دارد و بسیار ارزشمند است و همه این خصوصیات، حساسیت‌ها را بیشتر می‌کند. به‌رحال در سال‌های اخیر حساسیت‌های موجود نسبت به عملکرد موزه بیشتر از سابق شده است. زمانی که بحث واگذاری موزه به بخش خصوصی مطرح شد، جریان‌های مختلفی به وجود آمد که مانع این کار شد. این نشان می‌دهد کوچک‌ترین

دیگر منتقل و به نمایش گذاشته شود سؤال‌های بسیاری ایجاد می‌کند؛ چرا ۶۰ اثر؟ چرا گفته نمی‌شود این آثار شامل کدام‌یک از آثار هنری است؟ با چه تفاهم‌نامه‌ای این آثار منتقل خواهد شد؟
ک ظاهراً تضمین‌هایی داده شده که آثار به سلامت بازگردانده خواهند شد. از نظر شما آیا تضمین مشخصی وجود خواهد داشت؟
درباره کپی آثار صحبت‌های زیادی شده است و می‌دانم اگر اثری به خارج از ایران منتقل شود و حتی کپی هم شود، اصل اثر متعلق به کشور مقصد است و نمی‌توان خیلی نگران کپی‌کارها بود. این موضوع برای بسیاری از هنرمندان از جمله آقای احصایی نگران‌کننده بود. شاید این حد از نگرانی درست نباشد یا برخی تصور کنند بیش از اندازه است؛ اما بعد از جلسه‌ای که با آقای ملانوروزی داشتیم و قرار شد هم‌چیز شفاف‌سازی شود، هیچ جلسه دیگری برگزار نشد که امیدواری‌ای برای کاهش این نگرانی‌ها اتفاق بیفتد و همه اینها به یک چیز اشاره می‌کند و آن این است که چنین تصمیم‌گیری‌هایی باید در شورایی که تعداد بیشتری از هنرمندان را در برگیرد تصویب شود.
ک برخی از منتقدان این اتفاق، از زمان نامناسب انتقال آثار صحبت می‌کنند؛ اینکه در ماه‌های آینده با قرارگرفتن در فضای انتخابات عمل‌های مناسبی برای پرداختن به انتقال گنجینه نیست؛ نظر شما در این باره چیست؟

زمانی که جلسه‌ای تشکیل شد درباره زمان انتقال آثار صحبت‌های زیادی انجام شد؛ یک بار گفته شد چهار ماه آثار در یک کشور نمایش داده خواهند شد، بعد گفته شد سه ماه و این زمان‌ها مدام تغییر کرد. من شنیده‌ام که ۱۰ ماه نیز در نظر گرفته شده است که نمی‌دانم تا چه اندازه صحت دارد. با درنظرگرفتن زمان هفت ماه مدت‌زمان نمایش آثار، دقیقاً این زمان مصادف خواهد شد یکی از انتخابات در ایران و فضایی که حول‌وحوش این اتفاق شکل خواهد گرفت و در این شرایط همه‌چیز تغییر خواهد کرد و مثل همیشه نخواهد بود؛ این یکی از خاصیت‌های انتخابات در هر کشوری است و شاید این زمان برای جابه‌جایی آثار مناسب نباشد و این شرایط با خودش ناهماهنگی‌هایی به همراه دارد و همین هم یکی از نگرانی‌هاست و در این شرایط چه کسی پاسخ‌گو خواهد بود که آثار سالم خواهد رفت و بر خواهد گشت.

«کاترین بیگلو» به پیاده‌روی اربعین نمی‌آید

شرق: کاترین بیگلو گویا قرار نیست پیاده‌روی اربعین را سیمایی کند. هفته گذشته شبکه «العالم» در گزارشی اعلام کرد هالیوود در نظر دارد با تولید مستند «اربعین بزرگ»، آن را در سطح جهان به نمایش درآورد. العالم در این‌رابطه نوشت: «هالیوود این فیلم را با هزینه‌ای بالغ بر ۲۰۰ میلیون دلار تولید خواهد کرد».

کارگردان آمریکایی، به بصره خواهد آمد تا از نزدیک شاهد کنکه بزرگ اربعین باشد و در آن مشارکت کند». «کاترین بیگلو» اولین سینماگر زنی است که جایزه اسکار کارگردانی را به دست آورده است. در خبر العالم گفته شده بود قرار است او به بصره بیاید و برای تهیه این مستند، ۶۰۰ کیلومتر تا مرقد امام حسین (علیه‌السلام) با زائران اربعین همراهی کند. حتی گفته شد بیگلو در این سفر «ساره بن بادیس»، روزنامه‌نگار بریتانیایی- الجزایری، را در کنار خود دارد. طبق آخرین نظرسنجی نشریه اسکرین، برای انتخاب بهترین کارگردان‌های زن تاریخ سینما، «کاترین بیگلو»، عنوان بهترین فیلم‌ساز زن تاریخ سینما را کسب کرد. بیگلو، با فیلم «فقسه در» موفق شد «آواتار»

تمدید جشنواره ملی تئاتر بهرام بیضایی

شرق: مهلت ارسال آثار برای شرکت در نمایش‌نامه‌خوانی نخستین دوره جشنواره ملی تئاتر بهرام بیضایی تمدید شد. به گزارش روابط‌عمومی جشنواره، مهلت ارسال آثار بخش نمایش‌نامه خوانی در نخستین دوره جشنواره ملی تئاتر بهرام بیضایی که تا بیستم آبان‌ماه بود، به دلیل استقبال متقاضیان، تا سی‌ام آبان‌ماه تمدید شد. مرکز فرهنگ و هنر علمی - کاربردی واحد ۴۶ دانشگاه جامع علمی- کاربردی، نخستین دوره جشنواره ملی تئاتر «بهرام بیضایی» را با محوریت تاریخ، افسانه و اسطوره در ادبیات نمایشی بهرام بیضایی برگزار می‌کند. هدف این جشنواره، معرفی و شناخت آثار نمایشی بهرام بیضایی، نمایش‌نامه‌نویس، فیلم‌نامه‌نویس، پژوهشگر و کارگردان صاحب‌سبک و معاصر تئاتر و سینماست. کمک به خودباوری و بروز استعدادها و قابلیت‌های علمی، فرهنگی و هنری دانشجویان سراسر کشور، تبادل فرهنگ و هنر میان استان‌ها در سطح علمی، بسترسازی رقابتی به‌منظور معرفی فرهنگ و هنر در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی، زمینه‌سازی برای کشف استعدادها و خلاقیت‌های نوین فرهنگی و هنری دانشجویان سراسر کشور، تأثیرپذیری و رقابت سالم فرهنگی و هنر، توانمندسازی دانشجویان عرصه فرهنگ و هنر در سراسر کشور، ایجاد تفاهم و هم‌افزایی مراکز فرهنگ و هنر در سراسر کشور، انتخاب آثار برگزیده به‌منظور معرفی و ارائه توانمندی‌های دانشجویان سراسر کشور و تقویت حس رقابت و خلاقیت‌های هنری در میان دانشجویان سراسر کشور از دیگر اهداف این جشنواره است. این جشنواره در چهار بخش نمایش‌نامه‌خوانی، نمایش‌نامه‌نویسی (اقتباسی و آزاد)، مقالات علمی و پژوهشی و سمینار برگزار می‌شود. از برگزیدگان این جشنواره در بخش‌های مختلف با اهدای لوح تقدیر، تندیس جشنواره و تألیفات بهرام بیضایی تقدیر خواهد شد. مهلت ارسال نمایش‌نامه و فیلم اجرای نمایش‌نامه‌خوانی ۳۰ آبان و مهلت ارسال نمایش‌نامه‌های اقتباسی و آزاد ۱۵ آذر است. مهلت ارسال مقالات علمی- پژوهشی نیز ۱۵ آذر خواهد بود. دبیرخانه جشنواره در تهران، خیابان آزادی، ابتدای خیابان جمال‌زاده شمالی، کوچه بزمه، پلاک ۲، مرکز فرهنگ و هنر دانشگاه جامع علمی- کاربردی واحد ۴۶ واقع شده است.

شرق: نمایشگاه نقاشی «مانده فرخ‌نیا/امتیاز» با عنوان «پیکسلیسم»، عصر جمعه چهاردهم آبان در گالری سیحون ۲ افتتاح شد. این سومین نمایشگاه انفرادی امتیاز است؛ هنرمندی که پیش از این دو نمایشگاه انفرادی دیگر در گالری‌های ماه و آتین نیز داشته. مانده فرخ‌نیا/امتیاز، متولد تهران است و از کودکی به نقاشی علاقه‌مند بوده؛ هرچند از حدود ۹ سال پیش به طور جدی‌تری به نقاشی پرداخته است. امتیاز در این نمایشگاه ۱۷ نقاشی روی دیوار برده. او در نقاشی‌هایش به این نکته اشاره می‌کند که انسان امروز جزئیات زندگی خود را فراموش کرده و در جست‌وجوی سوّالی است که جواب آن را جز در درون خویش پیدا نمی‌کند و او از درون خود غافل شده.

داریوش مهرجویی، بهمن فرمان‌آرا، کیانوش عیاری اصغر فرهادی، پرویز شهبازی، شهرام مکرری

مهندسی خبر در «اقتصاد حراج»

علی فرامرزی

● «آیا هنرمندان ما وضعیت مالی خوبی دارند؟» خبر، خردستان هم می‌دانید که در ایران ما فقط ۱۰ تا ۲۰ هنرمند هستند که به‌راحتی می‌توانند زندگی کنند، اما اکثریتی وجود دارند که نه فضای کار دارند

و نه امکان عرضه آثارشان هست. این جوابی است که کامبیز درم‌بخش به‌عنوان باسابقه‌ترین هنرمند تجسمی ما که زندگی هنری‌اش با افتخارات جهانی همراه است، به خبرنگار روزنامه «شرق» در هفته گذشته گفته است. در همین هفته وزیر محترم فرهنگ و ارشاد پس از رای اعتماد در مجلس در یک مصاحبه تلویزیونی گفت: «امروز آثار نقاشان ما با قیمت‌های خوبی در منطقه به فروش می‌رسد و اخیراً در حراج کریستیز تابلویی یک میلیون و ۲۰۰ هزار دلار به فروش رسید».

به جز باورها و عادت‌ها فرایند تفکر در انسان به عنوان سرچشمه تصمیم‌گیری‌ها و عمل، از جایی تغذیه می‌کند که به آن منبع خبر گفته می‌شود. منبع خبر همان قدرت پنهان و آشکاری است که امروزه بزرگترین سرمایه‌گذاری‌ها برای در دست داشتن آن صورت گرفته تا بتوانند امر مهم و حیاتی مهندسی افکار را در انسان معاصر به پیش برد. از همین‌روست که مدیران و تصمیم‌گیرندگان عرصه اجتماعی به میزانی که دایره مسئولیتشان گسترده‌تر و کارسازتر می‌شود، باید به همان مقدار بر تنوع، تازگی و گستردگی منابع خبری خود بیفزایند و پیوسته این دل‌نگرانی را داشته باشند که منابع خبری‌شان تکراری، محدود و از یک گروه نباشد. در حوزه‌هایی از مسئولیت که تکیه تولید بر تعداد و عدد استوار است، به‌گونه‌ای طبیعی علم و آمار مهم‌ترین منابع رجوع یک مسئول یا وزیر است، به‌طورمثال در وزارتخانه‌هایی مانند صنایع، معادن، مسکن و... که کمیت و کیفیت تولید از یک فرایند کارگروھی و علمی عبور می‌کند، تماس و آشنایی یک وزیر با تک‌تک افراد فعال در آن حوزه چندان لزومی نخواهد داشت و کافی است تصمیم‌گیری‌های صحیحی اتخاذ شود ولی در عرصه‌هایی که تولید محصول بیش از جمع بر افراد منفرد وابسته است، مشخص محصولات و تولیدات فرهنگی و هنری، صرف علم مدیریت رسمی و اعمال دستورالعمل رفتن از کل به جزء یا سلسله‌مراتبی، کافی نیست و گسستگی را باعث می‌شود که مدیریت‌های فرهنگی ما در سال‌های بسیاری با آن روبه‌رو بوده است. اگر کمبود منابع مالی و کافی نبودن بودجه اختصاصی را برای پیشبرد امور فرهنگی در نظر آوریم، آن‌گاه پیچیدگی و سختی کار یک مدیر فرهنگی و هنری را چندچندان خواهیم دید. نبود ارتباط سالم، کافی، متنوع، به‌دور از دست‌بندی و شفاف یا بدنه جامعه تولیدکننده از ضروریاتی است که یک مدیر مشرف بر دانش مدیریت فرهنگی را گریزی از آن نیست؛ چراکه در مدیریت فرهنگی اصولاً مفهوم عدد مطرح نیست و به جای آن رضایت یا عدم رضایت مدنظر قرار می‌گیرد. از دیگر سو از آنجایی که تولید فرهنگی و هنری امری شخصی و فردی است که محتوا در آن حرف اول را می‌زند، شرایط و احساس تولیدکننده که همان طبقه فرهیخته و هنرمندان هستند، به‌طور طبیعی تأثیری تعیین‌کننده بر نوع و میزان اثر هنری دارد. از دیگر سو داشتن دیویازده‌پایه غیر رسمی یا بدنه جامعه فرهنگی می‌تواند یک وزیر را از یک منبع وسیع خبری و تجربی برخوردار کند که به‌هیچ‌وجه دایره بسته مشاوران و معاونان با آن برابری نمی‌کند. به‌طورمثال آنچه در ابتدای این نوشته آمد، به این معنی نیست که یکی از آن دو گفته اشتباه است بلکه علت این است که منبع خبر توانسته به‌گونه‌ای مهندسی کند که جناب وزیر «اقتصاد حراج» را که از سازوکاری خاص خود برخوردار است، با آنچه من نام آن را «اقتصاد بدنه» نهاده‌ام و همان چیزی است که در گالری‌ها یا آتلیه‌های هنرمندان در جریان است، یکی فرض کند و چنین تصور کند که آثار تجسمی ما با شرایط خوبی از جهت اقتصادی روبه‌رو است. درحالی‌که به دلیل ضعف اقتصادی طبقه متوسط که هنوز نمی‌تواند مازاد درآمدی در حد خرید اثر هنری داشته باشد، همچنان فشار را بر «اقتصاد بدنه» حفظ کرده است.

«پیکسلیسم» در سیحون ۲

● شرق: نمایشگاه نقاشی «مانده فرخ‌نیا/امتیاز» با عنوان «پیکسلیسم»، عصر جمعه چهاردهم آبان در گالری سیحون ۲ افتتاح شد. این سومین نمایشگاه انفرادی امتیاز است؛ هنرمندی که پیش از این دو نمایشگاه انفرادی دیگر در گالری‌های ماه و آتین نیز داشته. مانده فرخ‌نیا/امتیاز، متولد تهران است و از کودکی به نقاشی علاقه‌مند بوده؛ هرچند از حدود ۹ سال پیش به طور جدی‌تری به نقاشی پرداخته است. امتیاز در این نمایشگاه ۱۷ نقاشی روی دیوار برده. او در نقاشی‌هایش به این نکته اشاره می‌کند که انسان امروز جزئیات زندگی خود را فراموش کرده و در جست‌وجوی سوّالی است که جواب آن را جز در درون خویش پیدا نمی‌کند و او از درون خود غافل شده.